

NIHÂVEND

DÜYEK

KEN'ÂN RIFÂÎ

Gâ fil. ne i çin

u san mi yor sun u san mi yor

sun (Saz) sun (Saz)

Hâ	lâ	mî	ci	hâ	na
Gaf	let	le	re	pek	de

kan	mı	şin	sen	kan	mı	şin
dal	mı	şin	sen	dal	mı	şin

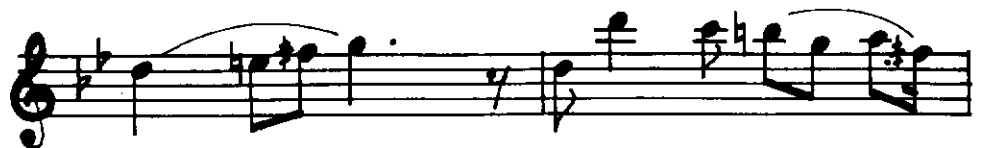

sen (Saz) sen (Saz)

MİYÂN sen

Hak dan da mi hiç u tın mı yor sun

âh u tan mî yor

Cüneyt KOSAL

sun (Saz) sun (Saz)

Bir Öğüt

Gâfil ne için usanmıyorsun
Hâlâ mı cihâna kanmışın sen
Hak'dan da mı hiç utanmıyorsun
Gafletlere pek de dalmışın sen

Uslan ki yeter yarın hesap var
Nîrân-ı firâkda çok azâb var

Hep böyle midir cihan sanırsın
Elbet gecenin sabâhı vardır
Hâlâ mı daha sen aldanırsın
Her uykunun intibâhı vardır

Dünyâ ki mahall-i zevk değildir
Câhil kalacak mahal değildir

Mâzî nerede gelir mi tekrâr
Ecdâd ü akarib ü ehibbâ
Kalbinde senin kederle evzâr
Toprakda mı sevdiğin eviddâ

Bir nebze vefâsı yok fenânın
Ezcümle cefâsı çok cihânın

Bin yıl yaşasan yine ölürsün
Etrâfına bak kalır mı kimse
Ahret ne imiş bilir görürsün
Karşında senin ne işledinse

Dünyâda olan zalâm-ı cehlin
Bâis olur ol cemâlde hecrin

İnlet ciğerin figanla âhla
Cehlinle yüzün siyahladın sen
Uğraşma yeter hayâl ü câhla
Al hırsını ihtiyarladın sen

Bil kaymetini zaman zamandır
Bilmezsen eğer sonu yamandır

Düşme yine hiç ye's ü fütûra
Var mı acabâ bir îtibârın
Döndür yüzünü Rabb-i Şekûr'a
Yoktur bilirim bir iktidârın

Ken'ân ulu Pîr Edhem'in var
Allâh ü Muhammed Ahmed'in var